

ЗАКОН

о јавним складиштима за пољопривредне производе

"Службени гласник РС", бр. 41 од 2. јуна 2009, 44 од 8. јуна 2018 - др. закон

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за одређивање јавних складишта за пољопривредне производе, услови и начин издавања дозволе за рад јавних складишта, као и услови и начин њиховог коришћења, начин обављања делатности у јавном складишту, поступак издавања, промета и залог робног записа, принудна наплата потраживања по робном запису, одговорност јавног складишта, као и оснивање Компензационог фонда.

Члан 2.

На сва питања која нису уређена овим законом примењују се одредбе Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89, „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93, 22/99 и 44/99).

Дефиниције

Члан 3.

Поједини изрази, употребљени у овом закону, имају следеће значење:

- 1) јавно складиште јесте правно лице коме је издата дозвола за рад јавног складишта за складиштење пољопривредних производа и које је уписано у Регистар јавних складишта, у складу са овим законом;
 - 2) складиштење јесте депоновање пољопривредних производа и безбедно чување на основу уговора о складиштењу, у складу са овим законом и другим прописима;
 - 3) пољопривредни производи јесу: житарице, индустријско биље, воће и поврће у свежем или полупрерађеном стању;
 - 4) робни запис за пољопривредне производе (у даљем тексту: робни запис) је хартија од вредности издата од стране јавног складишта по основу уговора о складиштењу између оставодавца и јавног складишта, а доказује власништво над назначеном количином и квалитетом ускладиштеног пољопривредног производа, као и обавезу јавног складишта да чува и на захтев имаоца робног записа изврши предају пољопривредног производа;
 - 5) ималац робног записа је правно или физичко лице које је предало пољопривредни производ ради ускладиштења јавном складишту и којем је издат робни запис, односно на кога је робни запис пренесен, у складу са одредбама овог закона;
 - 6) берзанска трговина, берза, као и сви остали појмови изведени из ових појмова јесте трговина и активности које се одвијају на робној берзи.
- Министар надлежан за послове пољопривреде (у даљем тексту: министар) прописује врсте пољопривредних производа који могу да се складиште у јавним складиштима.

II. ДОЗВОЛА ЗА РАД ЈАВНОГ СКЛАДИШТА

Услови

Члан 4.

Складиштењем пољопривредних производа у јавном складишту у складу са овим законом може да се бави правно лице које је регистровано у регистар привредних субјеката и које је уписано у Регистар јавних складишта који води министарство надлежно за послове пољопривреде (у даљем тексту: министарство).

Правно лице из става 1. овог члана уписује се у регистар привредних субјеката у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Правно лице из става 1. овог члана може да се бави складиштењем пољопривредних производа у јавном складишту ако испуњава услове у погледу:

- 1) складишног простора за пријем, чување и испоруку пољопривредних производа на начин којим се обезбеђује очување квалитета и хигијенска исправност ускладиштених пољопривредних производа у зависности од врсте пољопривредних производа који су предмет ускладиштења;
- 2) опреме за мерење количине и утврђивање квалитета пољопривредних производа који се складиште у зависности од врсте пољопривредних производа који су предмет ускладиштења;
- 3) вредности основних средстава која нису оптерећена хипотеком или другим заложним правом у зависности од врсте пољопривредних производа који су предмет ускладиштења;
- 4) показатеља финансијског пословања у претходном обрачунском периоду;
- 5) акта о пословању подносиоца захтева који нарочито садржи: врсте пољопривредних производа за које је складиште оспособљено, услове пријема за ускладиштење, цене ускладиштења (тарифе), цене услуга које складиште пружа оставодавцима и начин, као и рокове обавештавања корисника услуга, на који сагласност даје министарство;
- 6) одговорног лица.

Правно лице из става 1. овог члана услов у погледу одговорног лица испуњава, ако одговорно лице има високу стручну спрему и није правоснажно осуђивано за кривична дела против радних односа, привреде, имовине, правосуђа, јавног реда и правног саобраћаја, као и службене дужности.

Министар ближе прописује услове из става 3. тач. 1), 2), 3) и 4) овог члана.

Издавање дозволе за рад јавних складишта

Члан 5.

Министарство утврђује испуњеност услова из члана 4. овог закона на захтев правног лица.

Уз захтев из става 1. овог члана који садржи податке о правном лицу и шифру делатности подносе се и следећи докази:

- 1) извод из регистра у којем је правно лице регистровано;
- 2) решење министра о испуњености услова из члана 4. став 3. тач. 1) и 2) овог закона;
- 3) податке о евентуалном хипотекарном задужењу и задужењу по основу ручних залога на основним средствима;
- 4) извештај о завршном рачуну и о извршеној ревизији за претходни обрачунски период;
- 5) акт о пословању на који је сагласност дало министарство;
- 6) потврду да лице овлашћено за вршење пословне функције подносиоца захтева није правоснажно осуђивано за кривична дела против радних односа, привреде, имовине, правосуђа, јавног реда и правног саобраћаја, као и службене дужности и потврду да поседује високу стручну спрему;
- 7) доказ о уплати републичке административне таксе за решавање по захтеву.

Министарство издаје решење о дозволи за рад јавног складишта (у даљем тексту: дозвола) у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Решење из става 3. овог члана је коначно у управном поступку.

Дозвола се издаје за све или поједине пољопривредне производе из члана 3. став 1. тачка 3) овог закона са роком важења од годину дана.

Упис у Регистар јавних складишта

Члан 6.

Упис у Регистар јавних складишта врши се на основу:

- 1) захтева правног лица које је добило дозволу;
- 2) доказа о осигурању основних средстава од пожара, поплаве, земљотреса, обијања и крађе;

- 3) доказа о уплати чланарине у Компензациони фонд;
- 4) гаранције банке издате у корист Компензационог фонда.

Министар доноси решење о дозволи уписа у Регистар јавних складишта које је коначно у управном поступку.

Правно лице из става 1. овог члана уписано у Регистар јавних складишта (у даљем тексту: јавно складиште) је дужно да сваку промену података пријави министарству у року од пет дана од дана настале промене.

Остале обавезе јавног складишта

Члан 7.

Јавно складиште је дужно да:

- 1) после добијања дозволе, а пре уписа у Регистар јавних складишта уплати у корист Компензационог фонда чланарину у једнократном годишњем износу;
- 2) уплати Компензационом фонду динарски износ по свакој тони ускладиштених пољопривредних производа.

Јавно складиште је дужно да обавезу из става 1. тачка 2) овог члана извршава месечним уплатама за све време обављања делатности у складу са постојећом дозволом за рад јавног складишта и то од 1. до 5. у текућем месецу за ускладиштену робу у претходном месецу.

Висину чланарине и динарски износ по тони пољопривредних производа из става 1. овог члана утврђује министарство.

Обнављање дозволе

Члан 8.

Јавно складиште може да обнови дозволу за обављање делатности јавног складишта, подношењем захтева најкасније 30 дана пре истека рока важења постојеће дозволе.

Обнављање дозволе из става 1. овог члана врши се под условима и на начин прописан за њено издавање.

Министарство је дужно да у року од 30 дана од дана подношења захтева за обнављање дозволе, а најкасније до дана истека рока важења постојеће дозволе, одлучи по захтеву.

Ако министарство не одлучи по захтеву у року из става 3. овог члана јавно складиште има право да настави да обавља делатност јавног складишта у складу са постојећом дозволом до доношења решења министарства по захтеву јавног складишта.

Регистар јавних складишта

Члан 9.

Регистар јавних складишта нарочито садржи:

- 1) редни број јавног складишта;
- 2) назив и седиште јавног складишта;
- 3) број дозволе за рад јавног складишта;
- 4) датум издавања дозволе за рад јавног складишта;
- 5) врсте и количине пољопривредних производа за које се издаје дозвола за рад јавног складишта;
- 6) информације о повредама закона које учини јавно складиште.

Подаци из Регистра јавних складишта су јавни.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Регистра јавних складишта.

Брисање из Регистра јавних складишта

Члан 10.

Јавно складиште се брише из Регистра јавних складишта, ако донесе одлуку о престанку обављања делатности јавног складишта или ако престане да испуњава утврђене услове за обављање делатности јавног складишта.

Министар доноси решење о брисању јавног складишта из Регистра јавних складишта.

Решење из става 2. овог члана је коначно у управном поступку.

Члан 11.

Министар утврђује списак уписаних односно брисаних јавних складишта из Регистра јавних складишта који се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Члан 12.

Ако се јавно складиште брише из Регистра јавних складишта, исто је дужно да настави рад по издатим робним записима до истека уговора о ускладиштењу.

У случају из става 1. овог члана јавно складиште је дужно да у року од седам дана обавести све имаоце робних записа о насталим променама, који могу једнострано да раскину уговор о складиштењу.

III. ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ У ЈАВНОМ СКЛАДИШТУ

Ускладиштење пољопривредних производа и издавање робних записа

Члан 13.

Јавно складиште може да складишти и изда робни запис само за оне врсте и количине пољопривредних производа за које има дозволу.

Јавно складиште може да помеша примљени пољопривредни производ са производима исте врсте и квалитета, ако је оставодавац на то пристао или ако се ради о пољопривредним производима који се могу мешати без опасности од настанка штете за оставодавца.

Јавно складиште може да уговори са оставодавцем да пољопривредне производе ускладишти одвојено од других пољопривредних производа и у том случају је дужно да назначи где се пољопривредни производ налази, а имаоцу робног записа да изврши повраћај истог пољопривредног производа који је био предмет ускладиштења.

Јавно складиште не сме да одбије ускладиштење пољопривредних производа, ако поседује слободне капацитете, а пољопривредни производ је погодан за складиштење.

Прегледање робе и узимање узорака

Члан 14.

Јавно складиште је дужно да дозволи имаоцу робног записа, заложном повериоцу по основу робног записа, односно овлашћеном лицу да прегледа просторије, прегледа робу и да узима узорке од ње.

У случају спора у погледу квалитет робе врши се заједничко узорковање, а узорак се предаје на анализу акредитованој лабораторији за контролу квалитета овлашћеној од стране министарства.

Издавање пољопривредног производа по основу робног записа

Члан 15.

Ималац робног записа може да подиже из јавног складишта пољопривредне производе на које се робни запис односи, квалитета и у количини који су назначени на робном запису, уз предају признанице и заложнице робног записа.

Ималац робног записа подмирује трошкове складиштења пре подизања ускладиштеног производа по основу робног записа у уговореном року.

После издавања ускладиштеног пољопривредног производа јавно складиште задржава робни запис и на исти ставља ознаку „поништено“. Робни запис са ознаком „поништено“ више не може да се користи.

Евиденција робних записа које води јавно складиште

Члан 16.

Јавно складиште је дужно да води евиденцију о издатим робним записима у Регистру робних записа за пољопривредне производе.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Регистра робних записа за пољопривредне производе, као и његов изглед.

Остале обавезе јавних складишта

Члан 17.

Јавно складиште је дужно да цене својих услуга (тарифе) истакне у пословном простору свог складишта на видном месту.

Члан 18.

Јавно складиште је дужно да после брисања из Регистра јавних складишта министарству изврши повраћај свих неискоришћених робних записа у року од седам дана.

IV. РОБНИ ЗАПИСИ

Елементи робног записа

Члан 19.

Робни запис се издаје у писаној форми и састоји се од два дела „Признанице“ и „Заложнице“.

Робни запис из става 1. овог члана нарочито садржи:

- 1) назив: „Робни запис за пољопривредне производе“;
- 2) назив: „Признаница“ која садржи напомену да је истовремено издата „Заложница“ и обратно;
- 3) назив, седиште и број дозволе за рад јавног складишта;
- 4) број робног записа и датум издавања;
- 5) датум важења робног записа;
- 6) назив/име имаоца робног записа;
- 7) седиште/пребивалиште имаоца робног записа;
- 8) врсту, количину, годину производње, квалитет производа који је ускладиштен;
- 9) трошкове складиштења и износ датог аванса;
- 10) податке о објекту у којем је пољопривредни производ ускладиштен;
- 11) напомене о другим подацима важним за ускладиштење;
- 12) потпис овлашћеног лица и печат јавног складишта.

Министар ближе прописује садржину робног записа, начин издавања робног записа, начин вођења евиденције о издатим робним записима, као и образац робног записа.

Робни запис може да буде издат и у електронској форми и у том случају може да садржи и друге податке неопходне за вођење ове врсте евиденције.

НАПОМЕНА ИЗДАВАЧА: Престаје да важи одредба члана 19. став 2. тачка 12) Закона, у делу у ком се установљава обавеза употребе печата у пословању друштава и предузетника, даном почетка примене члана 160. Закона о изменама и допунама Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 44/2018), односно 1. октобра 2018. године (види члан 160. Закона – 44/2018-27).

V. ПОСТУПАК ИЗДАВАЊА, ПРОМЕТА И ЗАЛОГЕ РОБНОГ ЗАПИСА

Издавање робног записа

Члан 20.

Јавно складиште је дужно да изда робни запис са свим прописаним подацима на основу закљученог уговора о ускладиштењу по пријему пољопривредног производа на ускладиштење.

Ималац робног записа може да од јавног складишта накнадно затражи да се робни запис подели на више робних записа у замену за већ издати робни запис.

Ималац више робних записа може да од јавног складишта затражи обједињавање више робних записа.

Робни запис се издаје на период до једне године, односно на период који не може бити дужи од рока трајања пољопривредног производа.

Ималац робног записа може да продужи период ускладиштења путем издавања новог робног записа, а претходни робни запис се са истеком рока важења ставља ван снаге.

Евиденција издатих робних записа које води Министарство

Члан 21.

Министарство води јединствену евиденцију о издатим робним записима.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења јединствене евиденције о издатим робним записима.

Министарство може да овласти за вођење евиденције робних записа у електронској форми правно лице које је оспособљено за обављање тих послова.

Пренос робног записа

Члан 22.

Робни запис, односно појединачно признаница и заложница могу бити предмет трговине, укључујући и берзанску трговину.

Пренос робног записа врши се изјавом о преносу забележеном на полеђини признанице и оверен је потписом преносиоца. Изјава о преносу у којој прималац није дефинисан, сматра се бланко преносом.

Признаница и заложница могу се преносити индосаментом, заједно или одвојено.

Прималац робног записа или прималац одвојено признанице или заложнице обавештава без одлагања јавно складиште, које је емитент робног записа, да је извршен пренос права подношењем писане пријаве за упис промене.

Јавно складиште је дужно да на дан пријема пријаве упише пренос права по основу робног записа у Регистар робних записа за пољопривредне производе.

Штета која настане неуношењем промена у Регистар робних записа за пољопривредне производе проузрокована неблаговременим или непотпуним пријављивањем насталих промена од стране примаоца, пада на његов терет.

Залог на робном запису

Члан 23.

Ималац робног записа може да користи робни запис, као предмет залог за обезбеђење потраживања повериоца.

Пренос заложнице без признанице даје примаоцу право залог на роби.

У случају из става 1. овог члана, изјава о преносу заложнице без признанице нарочито садржи:

- 1) назив/име, седиште/пребивалиште и број рачуна заложног повериоца;
- 2) назив/име, седиште/пребивалиште и број рачуна заложног дужника;
- 3) износ главнице, каматну стопу и укупан износ дуга;
- 4) датум почетка и датум доспећа обавезе;
- 5) назив/име, седиште/пребивалиште првог пријемника – индосатара заложнице робног записа;
- 6) потпис и печат залогодавца.

Подаци из става 3. овог члана обавезно се уносе у заложницу и на полеђину признанице робног записа.

Заложни поверилац обавештава без одлагања јавно складиште које је емитент робног записа да је на њега извршен пренос заложнице, подношењем писане пријаве за упис промене.

Јавно складиште је дужно да на дан пријема пријаве насталу промену упише у Регистар робних записа за пољопривредне производе.

Штета која настане неуношењем промена у Регистар робних записа за пољопривредне производе, а проузрокована је неблагоприятним или непотпуним пријављивањем насталих промена од стране заложног повериоца, пада на његов терет.

Јавно складиште има заложно правно на ускладиштеним пољопривредним производима, као обезбеђење наплате својих потраживања из уговора о ускладиштењу и осталих потраживања насталих у вези са чувањем робе.

НАПОМЕНА ИЗДАВАЧА: Престаје да важи одредба члана 19. став 2. тачка 12) Закона, у делу у ком се установљава обавеза употребе печата у пословању друштава и предузетника, даном почетка примене члана 160. Закона о изменама и допунама Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, број 44/2018), односно 1. октобра 2018. године (види члан 160. Закона – 44/2018-27).

VI. ПРИНУДНА НАПЛАТА ПОТРАЖИВАЊА ПО РОБНОМ ЗАПИСУ

Покретање поступка

Члан 24.

Поступак принудне наплате потраживања по основу робног записа врши се вансудском продајом ускладиштених пољопривредних производа без подизања протеста према Закону о меници и исти може покренути поверилац у року од пет дана и то:

- 1) ималац заложнице без признанице, од доспелости потраживања обезбеђеног заложником;
- 2) јавно складиште које је емитент робног записа за неподмирене трошкове услуге складиштења, од дана истека рока важења робног записа;
- 3) преносилац који је исплатио имаоцу заложнице потраживање обезбеђено заложником од дана извршене исплате.

Ималац заложнице може захтевати исплату од преносиоца у року од 30 дана од истека рока из става 1. овог члана уз достављање доказа да продајом није могао постићи потпуно намирење потраживања.

О покренутом поступку принудне наплате, као и о свим променама у овом поступку, поверилац из става 1. овог члана је дужан да у року од два дана од дана настале промене обавести јавно складиште, дужника и залогодавца, када то није исто лице. Јавно складиште је дужно да на дан пријема обавештења изврши упис покретања поступка принудне наплате, као и упис свих промена у овом поступку у Регистар робних записа за пољопривредне производе.

У обавештењу о покретању поступка принудне наплате поверилац је дужан да обрачуна укупно потраживање и да одреди рок до када се обавеза може измирити да би се избегла принудна продаја заложених пољопривредних производа.

Спровођење поступка принудне наплате

Члан 25.

Ако се пољопривредни производ који је предмет продаје котира на берзи поверилац је дужан да ради наплате потраживања покрене поступак берзанске продаје.

Продаја пољопривредног производа ће се извршити у складу са правилима трговања берзе, при чему цена у налогу продаје не може бити нижа од постигнуте тродневне пондер цене остварене на берзи пре подношења налога за производ који је предмет продаје.

Налог се издаје са роком важења од три берзанска радна дана.

Члан 26.

Ако у року из члана 25. става 3. овог закона не дође до закључења берзанског посла, поверилац задржава право да и даље спроводи берзанску продају по процедури прописаној у члану 25. став 2. овог закона или да продају настави ванберзанским путем методом јавне аукције, односно путем непосредне погодбе.

Ванберзанска продаја може се извршити по тржишној цени. Тржишна цена је цена по којој се одређени пољопривредни производи редовно продају под уобичајеним околностима на месту и у време спровођења

принудне наплате.

Ако у месту и у време спровођења принудне наплате предмет продаје нема тржишну цену, узима се у обзир цена на најближем тржишту.

Ако предмет продаје нема тржишну цену или ако ова цена не може да буде достигнута, продаја се може спровести по цени и на начин на који би то учинио разуман и пажљив продавац.

Спровођење поступка продаје поверилац може поверити лицу које обавља ову делатност као занимање, у складу са законом.

Берзанска и ванберзанска продаја се спроводи применом начела хитности поступања са прилагођавањем свих радњи у поступку према врсти и особинама пољопривредних производа који су предмет продаје.

Члан 27.

Аукцијску продају поверилац мора благовремено и видно објавити у дневном листу који се продаје на подручју где се аукција спроводи, навођењем у огласу: назива и карактеристике предмета продаје, почетне цене, назива односно имена повериоца, дужника и заложног дужника, када то није исто лице, јавног складишта код кога се роба налази, времена и места одржавања аукције, контактне и друге информације које поверилац сматра да су од значаја за аукцију.

О заказаној аукцији са свим неопходним подацима, јавно складиште може да обавести оставодавце који код њега складиште пољопривредне производе.

Члан 28.

Аукција се одржава радним даном у току радног времена.

Почетна цена на првој аукцији не може бити нижа од 90% тржишне вредности пољопривредних производа утврђене у складу са чланом 26. овог закона. На првој аукцији продаја се не може извршити испод утврђене почетне цене.

Ако прва аукција не успе, на наредним аукцијама продаја се може извршити и по нижој цени, али не мањој од највише понуђене цене на претходној аукцији.

Члан 29.

Код ванберзанске продаје може се прихватити понуда за куповину дела заложене робе под условом да није било понуда за куповину целокупне количине, као и да је исту могуће поделити без негативног утицаја на цену преосталог дела.

Ако је само део робе продат, јавно складиште ће у заложници и на полеђени признанице, као и у Регистру робних записа за пољопривредне производе уписати ову промену са напоменом који део потраживања је измирен.

Члан 30.

Поверилац је дужан да обавести јавно складиште, дужника и залогодавца, када то није исто лице, о месту и времену одржавања ванберзанске продаје, а ако је продаја спроведена без њиховог присуства, поверилац је дужан да их о томе обавести наредног радног дана од дана извршене продаје, као и о постигнутој продајној цени, трошковима и другим околностима од значаја за спроведни поступак.

Члан 31.

Поверилац и лице коме је поверена продаја дужни су да у спровођењу поступка продаје поступају са повећаном пажњом према правилима струке и обичајима, у зависности од врсте пољопривредних производа који су предмет продаје и солидарно су одговорни дужнику и залогодавцу, када то није исто лице, ако им у овом поступку проузрокују штету.

Ако поверилац и лице коме је поверена продаја у оквиру своје редовне делатности не располажу стручним знањем у вези са пољопривредним производима који су предмет продаје за спровођење овог поступка, када је то неопходно дужни су да ангажују стручно лице.

Члан 32.

У случају да се у поступку продаје пољопривредних производа учини штета дужнику односно залогодавцу због тога што је спроведен поступак за потраживање које не постоји, или није доспело за наплату, или је дуг исплаћен услед пропуста у поступку продаје, или из било ког другог разлога, оштећено лице може своје право на накнаду штете остваривати подношењем тужбе суду против лица које је одговорно за насталу штету.

Подношење тужбе суду у складу са ставом 1. овог члана, као и покретање било ког другог поступка од стране дужника, залогодавца или другог лица у вези са складиштењем пољопривредних производа или датом залогом, не спречава спровођење започетог поступка намирења повериоца вансудским путем. Овај поступак може се прекинути или одложити његово спровођење, само ако се са тиме сагласи поверилац у делу свог потраживања.

Члан 33.

Савесни купац у поступку принудне наплате потраживања стиче право својине без терета на купљеним пољопривредним производима и ово право не може се оспорити због евентуалних пропуста у поступку продаје.

Члан 34.

У случају пропасти ускладиштених пољопривредних производа који су осигурани, успоставља се законско заложно право у корист повериоца по робном запису на потраживање у висини износа накнаде по уговору о осигурању.

Члан 35.

У спровођењу поступка принудне наплате послата писмена се сматрају уредним и урученим ако су упућена препорученом поштом на адресе седишта, односно пребивалишта лица наведених у Регистру робних записа за пољопривредне производе после истека пет дана од датума слања препоручене поштилке.

Редослед измирења

Члан 36.

Код принудне продаје ускладиштеног пољопривредног производа, прво се подмирују трошкови продаје, затим обавезе према јавном складишту, а после тога обавезе према заложном повериоцу по основу робног записа.

Евентуални остатак од продајне цене исплатиће се имаоцу признанице. Ако ту исплату није могуће, извршити преостали износ се уплаћује на његово име у депозит суда који је месно надлежан према седишту јавног складишта, о чему је јавно складиште дужно да без одлагања обавести имаоца признанице.

Члан 37.

У случају спровођења стечајног поступка над имаоцем робног записа или над имаоцем признанице, повериоци по робном запису имају статус различитих повериоца у односу на заложене пољопривредне производе.

VII. ОДГОВОРНОСТ ЈАВНОГ СКЛАДИШТА

Повећана пажња и накнада штете

Члан 38.

Јавно складиште је дужно да у обављању делатности у складу са овим законом поступа са повећаном пажњом према правилима струке и обичајима, односно са пажњом доброг стручњака.

Јавно складиште је дужно да имаоцу робног записа, односно имаоцу одвојено заложнице или признанице накнади штету насталу на ускладиштеној роби због пропуста у свом раду по ком основу одговара и јамчи целокупном својом имовином.

Члан 39.

Ако јавно складиште не исплати штету у складу са чланом 38. став 2. овог закона насталу штету исплатиће Компензациони фонд из својих средстава у ком случају Компензациони фонд има право регресног захтева према јавном складишту до пуног износа исплаћене штете са свим споредним потраживањима.

Гаранције испуњења обавеза јавних складишта

Члан 40.

За обезбеђење наплате потраживања из члана 39. овог закона, као и за друга потраживања Компензационог фонда према јавном складишту која настану у вези са складиштењем пољопривредних производа, јавно складиште је дужно да преда Компензационом фонду неопозиву, безусловну и плативу на први

позив гаранцију банке на износ који је еквивалентан динарској противвредности 10% робе коју јавно складиште може да прими на складиштење у односу на укупни регистровани капацитет јавног складишта. Гаранција се издаје са роком важења од 60 дана дужим од истека дозволе за рад јавног складишта.

Гаранција из става 1. овог члана гласи на износ изражен у еврима, а платива је у динарској противвредности евра по средњем званичном курсу Народне банке Србије који важи на дан плаћања по гаранцији. Методологију за утврђивање износа по гаранцији банке утврђује министарство.

Компензациони фонд може у одређеним случајевима, када процени да је то неопходно, затражити од јавног складишта поред гаранције из става 1. овог члана и додатне инструменте обезбеђења за своја потраживања према јавном складишту.

Члан 41.

У случају смањења износа по гаранцији банке услед њеног активирања, јавно складиште је дужно да у року од пет радних дана од дана пријема захтева од стране министарства достави додатну гаранцију банке до висине одређеног износа.

Ако јавно складиште не поступи у складу са ставом 1. овог члана министарство може да му одузме дозволу односно брише из Регистра јавних складишта.

Обавеза осигурања

Члан 42.

Јавно складиште је дужно да осигура основна средства од пожара, поплаве, земљотреса, обијања и крађе.

Јавно складиште је дужно да осигура ускладиштену робу од пожара, поплаве, земљотреса и крађе у року од три дана од дана пријема пољопривредног производа.

За продају основних средстава, давање у закуп, успостављање хипотеке и ручне залогe над основним средствима, као и за давање јемстава трећим лицима, јавно складиште је дужно да претходно прибави сагласност министарства.

VIII. КОМПЕНЗАЦИОНИ ФОНД

Оснивање

Члан 43.

Ради исплате штете по основу робних записа која је настала у вези са ускладиштењем пољопривредних производа у складу са овим законом оснива се Компензациони фонд.

Члан 44.

Компензациони фонд има својство правног лица.

Компензациони фонд послује под следећим именом: Компензациони фонд Републике Србије.

Седиште Компензационог фонда је у Београду.

Компензациони фонд може имати организационе делове ван седишта који немају својство правног лица.

Средства за оснивање и рад Компензационог фонда

Члан 45.

Средства за оснивање и почетак рада Компензационог фонда обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Средства за рад Компензационог фонда обезбеђују се из:

- 1) средстава буџета Републике Србије;
- 2) уплата које врши јавно складиште у корист Компензационог фонда;
- 3) прихода Компензационог фонда;
- 4) донација;
- 5) других извора, у складу са законом.

Члан 46.

Компензациони фонд одвојено води средства која јавна складишта уплаћују на основу члана 7. став 1. тачка 2) овог закона за поједине врсте пољопривредних производа.

У случају настанка штете на одређеним пољопривредним производима Компензациони фонд ће ову штету исплаћивати повериоцима по робним записима из средстава која се одвојено воде за ту врсту пољопривредних производа у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 47.

У циљу заштите реалне вредности капитала Компензационог фонда, министар финансија пренеће овлашћење за закључење уговора о инвестирању слободних новчаних средстава на одговорно лице у Компензационом фонду.

Члан 48.

Средства Компензационог фонда користе се у складу са законом, статутом, правилима пословања и програмом рада Компензационог фонда.

Компензациони фонд за своје обавезе одговара својом имовином.

Делатност

Члан 49.

Делатност Компензационог фонда је утврђивање постојања и исплата штете која је настала у вези са ускладиштењем пољопривредних производа по робном запису у складу са овим законом за коју је одговорно јавно складиште.

Органи

Члан 50.

Органи Компензационог фонда су: Управни одбор, директор и Надзорни одбор.

Чланове Управног и Надзорног одбора именује и разрешава Влада на период од четири године и иста лица могу поново бити бирана.

Члан 51.

Управни одбор има пет чланова и то: председника, заменика председника и три члана.

Члан 52.

Управни одбор:

- 1) доноси статут, правила пословања, акт о организацији и систематизацији радних места и друге опште акте Компензационог фонда;
- 2) доноси програм рада;
- 3) утврђује пословну политику;
- 4) усваја финансијски план;
- 5) усваја извештај о пословању;
- 6) усваја завршни рачун;
- 7) доноси пословник о свом раду;
- 8) утврђује постојање и висину обавезе накнаде штете коју Компензациони фонд исплаћује;
- 9) одређује пословне банке на основу јавног огласа код којих ће Компензациони фонд пласирати средства;
- 10) обавља и друге послове утврђене законом и статутом Компензационог фонда.

На статут Компензационог фонда, правила пословања, програм рада, финансијски план и акт о систематизацији сагласност даје Влада.

На одлуке из става 1. тачка 8) овог члана сагласност даје министар.

О питањима из свог делокруга Управни одбор Компензационог фонда одлучује већином гласова од укупног броја чланова.

Члан 53.

Надзорни одбор Компензационог фонда има три члана и то: председника и два члана.

Надзорни одбор:

- 1) врши надзор над пословањем Компензационог фонда и законитошћу рада директора и Управног одбора;
- 2) прегледа завршни рачун и извештаје о пословању и утврђује да ли су сачињени у складу са прописом;
- 3) доноси пословник о раду;
- 4) обавља и друге послове утврђене законом и статутом.

О питањима из свог делокруга Надзорни одбор Компензационог фонда одлучује већином гласова од укупног броја чланова.

О резултатима извршеног надзора Надзорни одбор Компензационог фонда најмање два пута годишње подноси извештај Влади.

Члан 54.

Директора Компензационог фонда именује и разрешава Влада на предлог министарства.

Директор се именује на период од четири године и исто лице може бити поново изабрано на ову функцију.

Директор:

- 1) представља и заступа Компензациони фонд;
- 2) организује и руководи радом Компензационог фонда;
- 3) одлучује о пласирању средстава Компензационог фонда;
- 4) предлаже акте које доноси Управни одбор;
- 5) извршава одлуке Управног одбора и предузима мере за њихово спровођење;
- 6) стара се и одговара за законитост рада, коришћење и располагање имовином Компензационог фонда;
- 7) обавља и друге послове утврђене законом и статутом Компензационог фонда.

Општи акти

Члан 55.

Општи акти Компензационог фонда су: статут, правила пословања, акт о организацији и систематизацији радних места и други општи акти.

Статут Компензационог фонда садржи одредбе о: називу и седишту, органима и њиховој делатности, начину одлучивања органа, заступању, поступку измене статута и другим питањима од значаја за рад Компензационог фонда.

Правилима пословања Компензационог фонда уређује се: поступак утврђивања постојања и висине обавезе накнаде штете коју Компензациони фонд исплаћује, поступак регресирања потраживања Компензационог фонда према јавним складиштима, поступање са средствима Компензационог фонда, као и друга питања од значаја за пословање Компензационог фонда, у складу са овим законом.

Извештавање и надзор

Члан 56.

Компензациони фонд подноси Влади годишњи извештај о свом пословању, а ванредни извештај по захтеву Владе или министарства.

Влада подноси годишњи извештај о пословању Компензационог фонда Народној скупштини.

Члан 57.

Пословање Компензационог фонда подлеже ревизији у складу са законом.

Извештај о обављеној ревизији из става 1. овог члана Компензациони фонд доставља Влади.

Члан 58.

Надзор над радом Компензационог фонда обавља министарство.

Министарство подноси Влади најмање једанпут годишње извештај о резултатима извршеног надзора.

Члан 59.

Компензациони фонд почиње са радом, у складу са овим законом даном уписа у Регистар код Агенције за привредне регистре.

IX. ТРОШКОВИ ПОСТУПКА

Члан 60.

Трошкове управног поступка сноси подносилац захтева и то за издавање решења о испуњености услова за обављање делатности јавног складишта.

Средства из става 1. овог члана подносилац захтева уплаћује на одговарајући рачун за уплату јавних прихода буџета Републике Србије.

Висина трошкова утврђује се у складу са прописима о накнадама трошкова у управном поступку.

X. НАДЗОР

Члан 61.

Министарство врши инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона преко пољопривредних инспектора.

Члан 62.

Привредно друштво односно друго правно лице које подлеже надзору по одредбама овог закона дужно је да инспектору омогући вршење инспекцијског надзора и да му без одлагања стави на увид и располагање потребну документацију и друге доказе и изјасни се о чињеницама које су од значаја за вршење надзора.

Члан 63.

У вршењу послова инспекцијског надзора пољопривредни инспектор има право и дужност да проверава:

- 1) да ли су јавна складишта уписана у Регистар јавних складишта;
- 2) испуњеност услова из члана 4. ст. 1, 2, 3. и 4. овог закона;
- 3) да ли је јавно складиште пријавило, односно пријавило у року настале промене сагласно члану 6. став 2. овог закона;
- 4) да ли јавно складиште извршава месечне уплате у Компензациони фонд у складу са чланом 7. став 2. овог закона;
- 5) да ли је јавно складиште које је брисано из Регистра јавних складишта наставило да ради до истека свих уговора о ускладиштењу;
- 6) да ли је јавно складиште пријавило, односно пријавило у року имаоцу робних записа да је брисано из Регистра јавних складишта;
- 7) да ли јавно складиште врши складиштење пољопривредних производа, у складу са овим законом;
- 8) вођење евиденције о издатим робним записима у Регистру робних записа;
- 9) да ли је јавно складиште истакло цене услуга на видном месту;
- 10) да ли је јавно складиште после истека или одузимања дозволе Министарству вратило све неискоришћене робне записе, односно да ли је робне записе вратило у прописаном року;
- 11) да ли је јавно складиште издало робни запис, у складу са овим законом;

12) да ли јавно складиште евидентира настале промене у Регистру робних записа у складу са чланом 23. став 6. овог закона;

13) пренос робног записа;

14) принудну наплату потраживања по основу робног записа;

15) да ли је јавно складиште осигурало основна средства и ускладиштену робу од пожара, поплаве, земљотреса и крађе, односно да ли је ускладиштену робу осигурало у прописаном року;

16) продају, давање у закуп основних средстава, успостављање хипотеке и ручне залоге на основним средствима, као и давање јемства трећим лицима од стране јавних складишта;

17) извршење мера по овом закону.

Члан 64.

У вршењу послова из члана 63. овог закона пољопривредни инспектор је овлашћен да:

1) забрани рад јавном складишту, ако је наставило да врши ускладиштење пољопривредних производа после истека дозволе за рад;

2) нареди отклањање недостатака односно употребу просторија и опреме ако ти недостаци утичу на квалитет или хигијенску исправност ускладиштених пољопривредних производа;

3) нареди друге мере и предузме друге радње, у складу са овим законом.

Мере из става 1. овог члана налажу се решењем пољопривредног инспектора у управном поступку.

Члан 65.

Против решења пољопривредног инспектора може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

По жалби против првостепеног решења пољопривредног инспектора решава министар.

Решење из става 3. овог члана је коначно.

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 66.

Новчаном казном од 300.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво, односно друго правно лице, ако:

1) обавља делатност јавног складишта, а није уписано у Регистар јавних складишта (члан 4. став 1);

2) врши делатност јавног складишта, а неиспуњава услове из члана 4. ст. 3. и 4. овог закона;

3) не врши уплату динарских износа по свакој тони ускладиштених пољопривредних производа у складу са одредбама члана 7. став 2. овог закона;

4) је брисан из Регистра јавних складишта, а није наставио рад по издатим робним записима до истека уговора о ускладиштењу (члан 12. став 1);

5) ако не обавести све имаоце робних записа у прописаном року о насталим променама (члан 12. став 2);

6) врши ускладиштење пољопривредних производа у количини или врсти за које није добио дозволу, односно издаје робне записе за количину и врсту пољопривредних производа за које није добио дозволу (члан 13. став 1);

7) помеша примљене пољопривредне производе без пристанка оставодавца, односно помеша пољопривредне производе који се не могу мешати због опасности од настанка штете за оставодавца (члан 13. став 3);

8) одбије ускладиштење пољопривредних производа који су подесни за ускладиштење, а има слободне капацитете (члан 13. став 4);

9) после издавања ускладиштеног пољопривредног производа користи робни запис издат за тај пољопривредни производ (члан 15. став 3);

10) не води евиденцију о издатим робним записима у регистру робних записа за пољопривредне производе (члан 16. став 1)

11) после истека или одузимања дозволе министарству не врати неискоришћене робне записе, односно не врати их у прописаном року (члан 18);

12) врши издавање, односно замену робних записа супротно одредбама члана 20. овог закона;

13) на дан пријема пријаве за упис промене не упише пренос права по основу робног записа у Регистар робних записа за пољопривредне производе (члан 22. став 5);

14) на дан пријема пријаве насталу промену не упише у Регистар робних записа за пољопривредне производе (члан 23. став 6);

15) не осигура основна средства од пожара, поплаве, земљотреса, обијања и крађе (члан 42. став 1);

16) не осигура ускладиштену робу од пожара, поплаве, земљотреса, обијања и крађе (члан 42. став 2);

17) предузме радње из члана 42. став 3. овог закона без сагласности министарства;

18) не поступи по решењу инспектора, у складу са овим законом.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

За радње из става 1. овог члана поред новчане казне може се изрећи и заштитна мера забране обављања одређене привредне делатности за правно лице, као и одговорном лицу да врши одређене дужности у трајању од шест месеци до две године.

Члан 67.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, односно друго правно лице, ако:

1) не пријави промену података, односно не пријави их у прописаном року у складу са чланом 6. став 2. овог закона;

2) одбије да дозволи имаоцу робног записа, повериоцу, односно овлашћеном лицу да прегледа просторије, робу и да узима узорке од ње (члан 14. став 1);

3) не истакне цене услуга на видном месту (члан 17);

4) у поступку принудне наплате потраживања по основу робног записа поступи супротно одредбама члана 24. овог закона;

5) не покрене поступак берзанске продаје, а пољопривредни производ који је предмет продаје се котира на берзи (члан 25. став 1);

6) не поступи у складу са одредбама чл. 26, 27, 28. и 29. овог закона;

7) не обавести јавно складиште, дужника и залогодавца о месту и времену одржавања ванберзанске продаје, односно поступи супротно одредби члана 30. овог закона;

8) у спровођењу поступка продаје поступа супротно одредбама члана 31. овог закона;

9) не обавести без одлагања имаоца признанице да је у његово име у депозит суда уплаћен остатак новца остварен од продајне цене (члан 36. став 2);

10) не поступи по решењу инспектора у складу одредбама члана 64. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

XII. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 68.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.